

▲ De oud-bestuursleden van ijsclub De Samenwerking. © Jeffrey Groeneweg/Gphoto

Nooit meer ijskoorts voor ijsmeesters: van De Samenwerking rest alleen roemrijk verleden

De eerste winter sinds 1922 dat De Samenwerking in Schuring niet meer bestaat, kenmerkt zich door warmterecords en nul officiële ijsdagen. Een ijsbaan en een toekomst had de club al niet meer. Het heeft alleen een lang en roemrijk verleden.

Geen ijsbaan, geen clubhuis en ook geen officiële vereniging meer. IJsclub De Samenwerking, morgen 98 jaar geleden opgericht, is geschiedenis. Wat in de Hoeksche Waard en daarbuiten decennialang een begrip was, is de laatste jaren stilaan doodgebloed. Langs de Schuringsedijk zal de berm hier nooit meer volstaan met auto's.

„De winter was altijd een leuk fenomeen”, zegt Bram Maltha (75), de laatste voorzitter van de ijsclub. „We hielden de temperatuur in de gaten en vroegen ons dan af of het eindelijk zover was dat er geschaatst kon worden. En als er sneeuw viel, dacht je meteen aan de ijsbaan. Je was bang dat het ijs naar de knoppen ging.”

Als er sneeuw viel, dacht je meteen aan de ijsbaan. Je was bang dat het ijs naar de knoppen ging

- Bram Maltha

En met dat ijs was Cees van Kralingen altijd maanden bezig. „Op 1 december mochten we water op de baan pompen”, zegt hij. „Eerder niet. Maar op 1 maart moest de baan weer leeg zijn.” Dat ging steeds in overleg met de beheerder van het gemaal. Piet Zwijns: „Je moest Jan van Rij bellen om de pompen aan te kunnen zetten.”

Verhuizen

Aan die gewoontes is een einde gekomen. Buurtbewoners kochten bij ASR de grond onder het ijs weg. De helft van de baan mocht nog drie winters onder water worden gezet, maar in 2015 moest de club weer verhuizen. Eerder schaatsten leden op de Schuringse Haven bij de boerderij van Velthoen en op de put bij de Havenkade. De jarenlange zoektocht naar een nieuwe locatie, stuitte telkens op teveel hobbels en beperkingen. Al moeten oud-bestuursleden Adrie Bons (61), Cees van Kralingen (76), Piet Zwijns (82), Toon Groeneweg (65) en Maltha toegeven: een nieuwe baan met nieuw clubhuis zou met de huidige warme winters alleen maar geld kosten.

In 2019 gaf het bestuur de hoop op en besloot de 97-jaar oude vereniging, die tot het laatst 600 leden telde, te ontbinden. Contributie werd al niet meer geïnd. Het batig saldo is aan lokale goede doelen geschonken. Het clubhuis, gemaakt van een school in Cillaarshoek en een voetbalkleedkamer van SSS, wordt spoedig gesloopt. De knusse kantine was een ontmoetingsplek voor (oud-)buurtbewoners die elkaar bij genoeg vorst altijd weer hier bij de warme kachel tegenkwamen. Ook wedstrijdschaatsers, tot ver buiten het eiland, kenden de weg naar de 180 meter lange baan, waar vele nationale en Hoeksche Waardse kampioenschappen zijn verreden.

Soms moesten we als bestuur vechten om een schuif, omdat er geen één over was

- Cees van Kralingen

Koek en snoep

„De Samenwerking werd geroemd om de goede kwaliteit van het ijs”, zegt Bons. „Daar staken we met z'n allen ook de handen voor uit de mouwen. 's Avonds gingen we met een ketel met water het ijs op om scheuren te vullen.” Van Kralingen: „Als de leden naar huis gingen, gingen wij werken. Scheuren gieten.” Van Kralingen heeft in 39 jaar als bestuurslid ki-lo-meters sneeuw geschoven. Al hielpen jongelui graag mee, als in de kantine een roze koek of zakje snoep klaarlag. Van Kralingen: „Soms moesten we als bestuur vechten om een schuif, omdat er geen één over was. Máár”, zegt hij met een lach: „Ik heb toch nog zat geschoven, hoor.”

De jassen waarin bestuursleden jaren achter een schuiver liepen, met op hun rug 'IJsclub De Samenwerking', helpen voortaan Sassenaren de winter door. Van Kralingen: „Toen de club is opgeheven, hoorde ik dat er in Strijensas een ijsclub is met dezelfde naam. Ik ben de jassen daar gaan brengen. Zij waren er reuze blij mee.”

De opheffing was onomkeerbaar, maar dat maakt het volgens Maltha niet minder pijnlijk. „Voor veel mensen in de buurt was het een traditie om hier in winterse tijden te genieten van schaatsen, priksleeën, ringrijden, zwieren en niet te vergeten erwtensoep, glühwein en een flesje bier. Dat is helaas over en uit.”